ŠTUDENTSKÝ ČASOPIS

SRŠEŇ

číslo 3
ročník VI
2009/2010

súťaže
lúčenie
rozhovory
kritické názory
vlastná tvorba
zábava
šport

Viedeň
♥
Poľsko

nesplnené cestovateľské sny profesorov

PROF
EVA POTOČNÁ
KARIN LEBOVSKÁ

OBCHODNÁ AKADÉMIA ROŽŇAVA

Obsah 2
Úvodník 2
V obchodnej akadémii sa otvára bilingválny odbor 2
Interview s pani profesorkou Tillischovou 3
Z činnosti ŽŠR 4
Deň učiteľov 4
Rozlúčka so štvrtákmi 5
Comfort for You 6
Penzión Podkova 7
Ostrým perom 8
Spoznávali sme Viedeň a Bratislavu 9
Záverečné stretnutie partnerov projektu Comenius 10
Reportáž z Poľska 10
Talenty obchodnej akadémie... 12
Vlastná tvorba 14
Zastúpili aj profesionálnych čašníkov 16
Ako vidia naši žiaci voľby 16
Náš projekt Fit fűr Job 17
To najkrajšie z informatiky 18
Súťažili sme 19
Nesplnené cestovateľské sny 20
Tipy nielen na školský výlet 21
Športová strana 22
A zlato je naše 22
Zábavná strana 23
Fotosúťaž 24

OBSAH

Úvodník

Ahoj!

Školský rok sa nezadržateľne blíži ku koncu. Aj my sme si pre vás pripravili posledné číslo nášho časopisu a chceme vám spríjemniť jeho čítaním prestávky. Odporúčame vám prečítať si reportáž z pobytu našich študentov v Poľsku, článok o exkurzii z Viedne a Bratislavy, kritiku o absencii žiakov našej školy, športovú či zábavnú stranu, ale aj veľa iných zaujímavých článkov z iného súdka.

S radosťou vám oznamujeme, že konečne ste poslali fotografie do našej súťaže.

Na záver sa chcem poďakovať všetkým, ktorí spolupracovali na tvorbe nášho časopisu a prajem vám krásne prázdniny.

Ave

V obchodnej akadémii sa otvára bilingválny odbor

V mesiaci máj sa v našej škole pravidelne organizujú prijímacie skúšky do 1. ročníka. V tejto chvíli už vieme, koľko nových spolužiakov nastúpi 2. septembra do tunajšej školy.

Musíme konštatovať, že demografická krivka v regióne je veľmi zlá, a počet žiakov, ktorí opúšťajú 9. ročník základnej školy, je stále nižší a nižší. To sa odzrkadlilo aj v tomto roku. Aj keď záujem o štúdium bol zo všetkých stredných škôl v Rožňave najvyšší, aj tak sme mohli prijať len 67 žiakov, ktorí spĺňali kritériá. Pritom zo školy odchádza 82 žiakov, absolventov.

V školskom roku 2010/11 otvárame v našej OA tri triedy a tri študijné odbory. Jedna trieda bude klasická odboru obchodná akadémia, v druhej triede budú dva odbory. Jednu skupinu budú tvoriť žiaci odboru obchodná akadémia a druhú skupinu budú tvoriť žiaci, ktorí budú študovať odbor manažment regionálneho cestovného ruchu.

V tomto školskom roku otvárame prvýkrát v našej škole 5-ročné štúdium bilingválneho odboru obchodnej akadémie v anglickom jazyku. Štúdium je 5-ročné a umožňuje žiakom získať vedomosti v slovenskom a anglickom jazyku a osvojiť si odbornú terminológiu v anglickom jazyku. Žiak môže získať v rámci štúdia aj štátnu skúšku z anglického jazyka.

Všetky odbory štúdia majú na trhu práce veľkú perspektívu a budú mať spolu so súčasnými žiakmi vytvorené veľmi dobré vzdelávacie možnosti. Obchodná akadémia v Rožňave totiž získala z projektu v rámci výzvy Premena tradičnej školy na modernú 364 000 € pre skvalitnenie výchovno-vzdelávacích podmienok.

PaedDr. Viktor Baláž
riaditeľ školy

I n t e r v i e w

Pre toto číslo časopisu Sršeň som si pre vás pripravila rozhovor s pani profesorkou INGEBORG TILLISCHOVOU. Poznáme ju ako profesorku účtovníctva alebo ako triednu profesorku III.B. Viacerým z vás pri počutí jej mena napadne otázka: Odkiaľ pani profesorka pochádza? Odpoveď na túto otázku, ale aj oveľa viac o živote p. profesorky sa dozviete z nasledujúceho rozhovoru.

1. Pani profesorka, ako som už spomenula, máte dosť nezvyčajné krstné meno, na Slovensku neobvyklé. Ako ste k nemu prišli, resp. kto vám ho vyberal?

• Moje meno Ingeborg pochádza zo Škandinávie a súvisí dosť s miestom môjho narodenia. Narodila som sa na Spiši, konkrétne v obci Mníšek nad Hnilcom, ktorá bola v 13. storočí kolonizovaná Nemcami. Moji rodičia patria ku karpatským Nemcom a meno mi vyberal môj otec. Toto je celé tajomstvo okolo vzniku môjho mena.

2. Máte súrodencov?

• Áno, jedného mladšieho brata, ktorý žije v rodnej obci.

3. Kde ste chodili do školy?

• Základnú školu som navštevovala v rodnej obci. Strednú školu som absolvovala tu v Rožňave na tejto škole, ibaže s tým rozdielom, že sa volala Stredná ekonomická škola. Vysokú školu som absolvovala v Bratislave – konkrétne ekonomickú.

4. Spomenuli ste, že ste navštevovali našu strednú školu. Páčilo sa vám tu? Bolo to tu iné, ako je to v súčasnosti?

• Môj prvý ročník na tejto škole znamenal zároveň aj prvý rok Strednej ekonomickej školy. Učebne a triedy sa nachádzali len v budove kláštora. Prístavba a ani hlavná budova sa tu ešte nenachádzali. Musím priznať, že som tu prežila nádherné roky.

5. O akom povolaní ste odmalička snívali?

• Budete sa čudovať, ale vždy som chcela byť učiteľkou. Učiť študentov nie je len vecou čisto profesionálnou, ktorá sa týka len učebných osnov, ale aj vecou humánnou. Naučiť študentov správať sa, zodpovednosti, pripraviť ich na vstup do dospelosti. Aj toto boli dôvody, prečo ma zaujalo práve učiteľstvo.

6. Učíte už niekoľko rokov. Všimli ste si zmenený postoj študentov k učeniu a učiteľom?

• Samozrejme, že áno. Študenti prešli rôznymi zmenami. Medzi klady by som zaradila ich priamosť, otvorenosť, vyjadrovanie vlastných názorov. Na druhej strane medzi zápory by som určite zaradila nezodpovednosť, lenivosť vo vzťahu k učeniu. Študenti nevedia, čo chcú v živote. Niektorí z nich nezvládajú štúdium a už na prvý pohľad je vidieť, že ich to tu nebaví. Sú však aj takí, ktorí sú tu radi. Všimla som si aj ďalšiu negatívnu zmenu: veľa študentov vymenilo prírodu a osobný kontakt, ktorý je dôležitý, za internet.

7. O vás, pani profesorka, je známe, že rady cestujete. Bolo to tak vždy?

• Cestovanie mám veľmi rada. Každý v živote má nejakú záľubu a mojou je práve táto. Už od mlada som cestovala a navštívila som skoro všetky európske krajiny. Po revolúcii nastala pauza, ale potom som začala znova. V každej krajine si všímam ľudí, ich život, kultúru, vzťah k prírode.

8. Pred 2 rokmi ste boli vo východnej Ázii. Prečo práve východná Ázia? Ktoré krajiny ste navštívili?

• Bola to vlastne náhoda. Priatelia, s ktorými zvyčajne cestujem, mi povedali, že idú do východnej Ázie. Mňa tento výlet zaujal natoľko, že som sa rozhodla ísť s nimi. Stihla som to len na poslednú chvíľu. Navštívili sme 5 krajín (Thajsko, Taiwan, Japonsko, Južnú Kóreu, Hongkong). Je to zážitok na celý život. Vo všetkých týchto krajinách sú ľudia príjemní, milí a ochotní. Každá krajina ma zaujala niečím in ým.

Južná Kórea: Upravené prostredie, veľké množstvo sôch, žiadne odpadky na uliciach. Príroda je veľmi pekná. Navštívili sme národný park Mont Sorack, kde je čistá voda, vzduch a množstvo doplnkov zakomponovaných do prírodnej scenérie.

Japonsko: Všetko je tam v zmenšenom priestore. Malinké záhrady, garáže sú poschodové. Kvôli veľkému počtu obyvateľov je tam obmedzený priestor, no aj napriek tomu majú ľudia okolia domov starostlivo upravené a všade vidieť estetické cítenie Japoncov a ich predkov. Navštívili sme Kyoto – bývalé hlavné mesto Japonska, Hirošimu...

Thajsko: Upútali ma tam najmä milí a prívetiví ľudia. Majú tam vynikajúcu kuchyňu, ktorá je pikantná až ostrá a výrazne nápaditá.

Hongkong (Čína): Určite architektúrou – 50-poschodové budovy a celkový život, ktorý je úplne iný cez deň a v noci. Cez deň pôsobí Hongkong skľučujúco, v noci veľkolepo. Nachádza sa tu veľké množstvo obytných blokov, kde žijú pracujúci Číňania.

9. Čo ste si odtiaľ priniesli?

• Tak v prvom rade sú to zážitky. Ja nepatrím k veľmi materialisticky založeným osobám, takže som si priniesla len maličkosti (šálky na kávu, obrazy na stenu...) a fotografie, ktoré mi budú neustále pripomínať krásne chvíle, ktoré som v danej krajine prežila, či už to sú krajiny východnej Ázie alebo iné.

10. Ochutnali ste aj špeciality daných krajín?

• Áno, ochutnala som úplne všetko. Samozrejme, najprv som si počkala, kým to predo mnou niekto prvý zjedol ☺. Ochutnala som chrobáky, dokonca aj tie, ktoré sa ešte hýbali.

11. A čo naše Slovensko?

• Predtým som cez leto brigádovala ako sprievodkyňa v cestovnej kancelárii. Navštívila som: Dobšinskú ľadovú jaskyňu, Dedinky a Slovenský raj, kde sme chodili hlavne s cudzincami. Samozrejme aj západné Sloven-

sko – Podjavoriná, Dubník, Skalica a pod. Milujem prírodu. Narodila som sa medzi horami a môj otec bol lesník. Keď som študovala v Bratislave, nevnímala som veľmi prostredie okolo mňa. To, ako mi chýbajú kopce a hory, som si uvedomila až po týždni strávenom v Nemecku – v Lipsku, kde najvyššie položené miesto bola kostolná veža ☺.

12. Nikdy ste nerozmýšľali nad bývaním v zahraničí?

• Ale áno, lenže keď som bola mladá, legálne sa nedalo a ilegálne by sa aj dalo, lenže už by som sa nevedela vrátiť späť. A žiť už celý život v zahraničí, to som nechcela. Po otvorení hraníc už zase bolo neskoro. Dúfam ale v to, že keď odídem do dôchodku, pôjdem žiť do zahraničia. Chcela by som chodiť na rôzne misie a pomáhať ľuďom v núdzi.

13. Ktorá krajina je vašou vysnívanou?

• Mojou vysnívanou krajinou je jednoznačne Austrália. Veľmi ma zaujíma a verím, že sa tam raz dostanem. Keď idem navštíviť nejakú krajinu, vždy si o nej vopred niečo naštudujem. Keď som cez prázdniny pracovala ako sprievodkyňa, navštívila som napríklad Bulharsko, Rumunsko, Sovietsky zväz – Odessa, Soči. Čo sa týka európskych krajín, precestovala som takmer všetky. Jedine škandinávske krajiny (Švédsko, Fínsko..) som ešte nemala možnosť navštíviť.

14. Aké máte iné záľuby okrem spomínaného cestovania?

• Rada čítam knihy. Zo žánrov skoro všetky okrem sci-fi. V poslednom období patrí medzi moje záľuby učenie sa angličtiny. Z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že keď človek pozná reč, život je ľahší.

15. Máte motto, ktorým sa v živote riadite?

• Motto nemám žiadne, ale riadim sa heslom:

„Správajte sa k ľudom tak, ako by ste chceli, aby sa oni správali k vám“ ☺

Ďakujem p. profesorke za poskytnutý rozhovor.

Nikuška

Z činnosti Žiackej školskej rady

Aj v 2. polroku sa ŽŠR rozhodla spestriť študentom dni prežité v škole zábavnou formou a zárovaň poďakovať profesorom za ich prácu. Zaznamenali sme pozitívne ohlasy na akciu ***„Deň našich učiteľov”***, čo nás nesmierne teší :-).

Súčasťou našej činnosti sa stal aj ***predaj tričiek s logom OA*** v jednotlivých triedach, ktoré o ne prejavili záujem.

Zúčastnili sme sa zbierky ***Deň narcisov*** a zbierky s názvom ***Musíme si pomáhať***, ktorej úlohou bolo prispieť trvanlivými potravinami alebo finančnou hotovosťou sociálne slabším rodinám.

Na koniec roka chystáme akciu s názvom ***Deň výziev***, ktorá pomôže spestriť vzťahy medzi študentmi a učiteľmi. Prekvapíme vás aj výsledkami súťaže o naj triedu.

Ďakujeme profesorskému zboru za podporu a pomoc a samozrejme aj vám, milí spolužiaci.

Tešíme sa na vás a vaše nové nápady aj v budúcom školskom roku.

Sandra Kardošová

Deň učiteľov

Postavenie učiteľa sa v súčasnej dobe zmenilo. Zmenil sa i postoj študentov k učiteľom. Musím priznať, že v niečom i k horšiemu. Učiteľské povolanie je náročné, je skôr poslaním než povolaním. Spoločnosť akoby si nie celkom uvedomovala, že dobre vzdelaná mladá generácia je potenciálom ďalšej úspešnej cesty Slovenska.

Príjemným prekvapením pre nás bola akcia Žiackej školskej rady s názvom ,,**Deň našich učiteľov**”. Najprv sme vchádzali do telocvične s obavami, čo si na nás žiaci vymysleli, aké úlohy majú pre nás pripravené. Nebudeme sa strápňovať? Kategórie ankety, ktoré vyhodnocovali, tomu napovedali: fešanda, fešák, zabávač, sekera, sympaťáčka, sympoš, kecálek, haluz roka, top naj. Po otvorení akcie Sandrou Kardošovou a úvodnom slove pána riaditeľa z nás obava opadla, z ich úst zazneli slová poďakovania za našu prácu. Plaketa Jana Amosa Komenského a finančná odmena sa ocitli v rukách dlhoročných pracovníkov OA i úspešných pedagógov, ktorí pozdvihli vzdelávanie v našej škole na vyššiu úroveň.

Pripravený program bol príjemný, nápaditý, rozosmial, veľmi potešil. Každý z nás si ako poďakovanie od žiakov za našu prácu odnášal krásnu ružu. V zborovni sa o tomto dni a akcii dlho hovorilo.

Za všetkých kolegov sa vám, študenti, za pekné chvíle a uznanie chcem poďakovať.

Mgr. O. Dúdorová

Rozlúčka so štvrtákmi

Rozlúčili sme sa so štvrtákmi

Je piatok 14. mája, celkom obyčajný deň, poviete si... Nie je však obyčajný pre IV.A, IV.B a IV.C triedu. Pekným zvykom našej školy je, že každý rok sa štvrtáci rozlúčia so svojimi učiteľmi a spolužiakmi na verejnej rozlúčke, ktorá sa tento rok konala v priestoroch školskej telocvične.

V posledný deň pred akademickým týždňom jeden maturant zastupuje počas rozlúčky všetkých ostatných. Tento rok to bola Katka Demková. Pripadla jej milá povinnosť, a to poďakovať sa všetkým tým, ktorí ich pripravili na to, aby o týždeň zmaturovali. Všetkým, ktorí ich naučili byť cieľavedomými, vážiť si samých seba a samozrejme aj orientovať sa v živote a vyberať si tie správne cestičky, i keď budú kľukaté a nie vždy ľahké.

Mnohým z nich sa pri príhovore blýskali slzičky smútku v očiach, že opúšťajú našu školu, dobrých učiteľov a spolužiakov. Po oficiálnej časti zazneli slová poďakovania z úst štvrtákov a slávnostný prejav pána riaditeľa, maturanti sa presunuli do svojich krásne vyzdobených tried, ktoré mali na starosti o rok mladší tretiaci. Pomyslenie na to, že už nikdy nebudú všetci spolu vysedávať v školských laviciach, nejednému z nich privodilo zimomriavky.

Všetkým štvrtákom prajeme, aby šťastne vykročili do ďalšieho života, ktorý ich čaká na vysokých školách alebo na pracoviskách.

Blanka

Ďalší hrdí absolventi

Po minuloročnej bola tohtoročná rozlúčka strohá, ale aspoň zostali všetky dvere, triedy a autá celé.

O výzdobu tried sa postarali tretiaci a ako hrdá tretiačka by som chcela pochváliť výzdobu IV.C triedy. ☺ Tematika tried je vždy ľubovoľná a tá tohtoročná vyzerala nasledovne: IV.A - **bar**, IV.B. - **človeče**, IV.C - **ordinácia**.

Rozlúčka rýchlo prešla a pre štvrtákov nastal ťažký akademický týždeň, aby po ňom ukázali, čo sa za štyri roky v OA naučili. Predtým sme im však položili zopár otázok, na ktoré nám ochotne odpovedala len skupinka maturantov zo IV. C.

Je nám ľúto, že IV.A. a IV.B si nenašli čas a nemali ani ochotu odpovedať na naše otázky.

Niektorí maturanti svoje pôsobenie v OA prirovnávali k húsenkovej dráhe. Iní hovorili o striedaní sa svetlých a tmavých období s občasnými písomkami alebo ako o skvelej etape života, kde bola veľká sranda.

Boli sme zvedaví, čo by si naši štvrtáci, keby mohli, zobrali zo školy so sebou. Každý z nich by si chcel odniesť niečo iné: vedomosti, profesorov, obrusy, telocvičňu, PC z učebne ESF, ospravedlnenky a dokonca aj záchody. Ale ako hovoria oni, každý z nich si odnáša veľa zážitkov, ktoré si uchovajú nielen v pamäti, ale aj v srdci.

Ako nakoniec zhodnotili svoju skúšku dospelosti? Väčšina kladne, niektorí aj rozpačito a iní zasa očakávali, že to bude uvoľnenejšie.

Kam povedú ich ďalšie kroky? Samozrejme na rôzne vysoké školy, ale nájdu sa aj takí, ktorí si vystoja rad na úrade práce.

A teraz pár odkazov od najstarších pre najmladších:

,,Snažte sa!“

,,Držte sa!“

,,Veľa šťastia!“

,,Dvakrát meraj, raz strihaj!“

,,Neľutuj, čo si spravil, urob to zas!“

,,Učte sa pre seba a nie pre iných!“

,,Svetový mier!“

Tinuš

Comfort for You

— cvičná firma IV.B a IV.C triedy —

Čo je to cvičná firma? Je to jeden z povinne voliteľných predmetov študentov tretieho a štvrtého ročníka. Určite máte mnoho otázok ako takáto firma funguje, a preto sme sa rozhodli vám ju priblížiť.

V cvičnej firme sú študenti rozdelení do jednotlivých oddelení a každý pracuje podľa usmernení profesorky (v tomto prípade pani profesorky Lukáčovej ☺).

Comfort for You sa zakladala len tento rok. Čo predchádzalo jej založeniu?

Vedeli ste, že aj takáto cvičná firma je zaregistrovaná na úrade živnostenského podnikania?

Áno, je to tak. Študenti ako firma museli podať prihlášku na zdravotné poistenie, registráciu na daňovom úrade, žiadosť o výpis z registra trestov a toto všetko sa posielalo do Slovenského centra cvičných firiem v Bratislave. Súbežne sa zostavoval podnikateľský plán, napísala sa žiadosť o otvorenie účtu, zostavila sa zakladateľská listina. Firma začala viesť jednoduché účtovníctvo. Comfot for You dostala osvedčenie o registrácii a pridelení daňového identifikačného čísla a osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

Predmet činnosti: *sťahovacia služba a organizovanie kultúrnych a iných spoločenských podujatí.*

Oddelenia vo firme

Riaditeľ:
Štefan Blaško
Sekretariát:
Martina Fráková
Personálne a právne oddelenie:
Mária Cintelová, Patrícia Kunstová
Obchodné oddelenie:
Miriama Švedová, Zuzana Cintelová
Oddelenie marketingu:
Patrik Šimon, Inéz Babarcsíková, Lenka Ďurajová
Ekonomické oddelenie:
Ivana Melišeková, Veronika Pisoňová, Zuzana Dvorčáková

Slovenská republika

Osvedčenie o registrácii
a pridelení daňového identifikačného čísla

Daňový subjekt
Ing. Stanislava Lukáčová – Comfort for You
OA, Akademika Hronca 8
048 01 Rožňava

Identifikačné číslo pre daň 2222222689

Vydal Daňový úrad Bratislava
Vydané dňa 12. 02. 2010

Keď sme sa prišli pozrieť na činnosť tejto firmy, práve prebiehal skúšobný pohovor do zamestnania. Študenti mohli zažiť situáciu, s ktorou prídu do styku v reálnom živote.

A teraz sa pozrime na to, ako takýto pohovor prebiehal.

Žiaci dostali pozvánky na pohovor, ale predtým ešte museli napísať žiadosť o prijatie do zamestnania, motivačný list a životopis.

Študenti na pohovor prišli primerane = elegantne oblečení, chlapci v oblekoch a dievčatá v kostýme alebo v sukni s dĺžkou pod kolená.

V pohovore sa zisťovali silné a slabé stránky potencionálnych zamestnancov. Kládli sa im otázky o ich doterajšej praxi a tiež to, akú pozíciu by vo firme chceli zastávať. Celý pohovor bol natáčaný kamerou. Po skončení si študenti záznam prehrali, a tak zistili, kde robili chyby, mohli ich napraviť a poučiť sa, aby boli pripravení do života.

My vám prinášame krátky rozhovor so zúčastnenými o ich pocitoch a plánoch do budúcnosti.

Ako sa vám páčil pohovor?
Patrik: „Tréma, smútok...“
Števo: „V pohode, napriek tréme sme podali excelentný výkon a myslím si, že je to dobrý krok do budúcnosti.“
Inéz: „Ušlo to.“ ☺

Myslíš si, že si uspel?
Patrik: „Asi áno...“
Inéz: „Áno.“

Vedel by si si založiť po skončení školy vlastnú firmu?
Patrik: „So Števom všetko.“ (smiech)
Števo: „Áno, mám dobré základy do budúcna.“
Inéz: „Myslím si, že som získala mnoho dostačujúcich informácii na založenie vlastnej firmy.“

Lucka

Penzión Podkova

— cvičná firma IV. A a IV.C triedy —

Čo sa deje na hodinách cvičnej firmy Penziónu Podkova? Študenti sa zaoberali zakladaním tejto firmy, posielaním živností, tvorením organizačnej štruktúry, ale aj tvorením www stránky a e-mailov.

Predmet podnikania: poskytovanie stravovacích služieb, jazdiareň, ubytovacie služby.

A čo nám o firme povedali jej zamestnanci? Tiež sme sa ich opýtali na to, ako prebiehal ich pohovor do zamestnania.

Ako sa ti páčil pohovor?
Veronika: „Bol zaujímavý.“
Jaro: „Pohovor prebiehal plynule, každý prišiel, predstavil sa a pani profesorka nám dávala otázky.“

Myslíš si, že si uspel/a?
Veronika: „Dúfam, že hej.“ ☺
Jaro: „Pravdaže!“ (smiech)

Vedel/a by si si založiť po skončení školy vlastnú firmu?
Veronika: „Založiť asi nie, ale byť takou sekretárkou ako tu, tak to áno.“
Jaro: „Áno, bol by som riaditeľom. Táto funkcia ma baví a keď si dobrý šéf, tak sú dobrí aj zamestnanci.“

Myslím si, že takáto forma vyučovania je pre žiakov veľmi zaujímavá a pripravuje ich na prax. Nadobudla som presvedčenie, že na budúci školský rok sa chcem aj ja podieľať na riadení takejto firmy.
P. S.: *Firme Podkova a konkrétne jej riaditeľovi ďakujem za sladkú čokoládu* ☺.

Lucka

OSTRÝM PEROM

Vymeškávanie vyučovacích hodín

Určite ste si aj vy všimli, že niektorí naši spolužiaci veľmi radi a veľmi často vymeškávajú vyučovacie hodiny. Pri týchto slovách mi nedá nepoložiť si otázku: **„Prečo?“**

Tak sa nad tým skúsme spoločne zamyslieť.

Niekto si v pondelok povie, že nejde do školy, lebo sa mu po víkende nechce. V piatok si zase povie, že sa mu už nechce, a tak znova nejde do školy. Medzitým si niektorý z profesorov zmyslí, že dá písomku, a tak si znova niektorí z nás povedia, že nejdú do školy, lebo sa im nechce na písomku učiť. A to už ani nehovorím o školských akciách. Veď načo by sa niekto obťažoval kvôli nejakým takým „hlúpostiam” prísť do školy, keď môže ostať vylihovať doma? Znechutená je hlavne Žiacka školská rada, ktorá tieto akcie dôsledne plánuje a nakoniec je účasť žiakov minimálna. A čo ospravedlnenky? Väčší „machri“ si aspoň zájdu po ospravedlnenku k lekárovi, no sú aj takí lenivci, ktorí sa na to úplne vykašlú. Veď kvôli jednej neospravedlnenej hodine sa predsa nezrúti celý svet. Lenže potom sa k tej jednej pridá ďalšia a ďalšia... až je z toho znížená známka zo správania. Vedia o tom rodičia? Myslím si, že väčšina ani nie. Čudujú sa a sú zhrození, keď im domov príde predvolanie, alebo keď sa triedny učiteľ pohoršuje na rodičovskom združení. A to už ani nehovorím o tom, keď ich ratolesť prinesie domov vysvedčenie a rodičia neveria vlastným očiam. Pýtam sa teda:

Čo sa taký žiak chce naučiť, keď nechodí do školy? Ako chce zvládnuť maturitnú skúšku? Chce si pokaziť štúdium na dobrej škole? Čo z neho potom bude?

Pred nami je naša budúcnosť. Zamyslime sa teda nad sebou...

Mirka

Je fajčenie a pitie prejavom dospelosti? (malé kritické zamyslenie)

Obvykle nám túto otázku položia rodičia hneď po tom, keď nás prichytia, ako sa hovorí, pri čine.

Podľa mňa na túto otázku existuje jednoduchá odpoveď: ,,**Nie!**” Mnoho tínedžerov si myslí, že keď pijú alebo fajčia, môžu sa zaradiť do skupiny dospelých. Lenže sa mýlia.Týmito skutkami škodia svojmu telu.

Začnime fajčením. Vieme, že fajčenie poškodzuje pľúca, ničí ich a v niektorých prípadoch spôsobuje i rakovinu.

A čo pitie? Konkrétne alkohol poškodzuje pečeň a pod jeho vplyvom robíme aj veci, ktoré by sme nikdy nespravili. Jedno i druhé poškodzuje aj také orgány v tele, ktoré sa nedajú transplantovať, ale ani liečiť. Veď nie nadarmo sa fajčeniu a pitiu alkoholu hovorí ,,**tichý zabijak**”. Plne súhlasím s

tými ľuďmi, ktorí zaviedli zákon Zákaz predaja alkoholu a cigariet osobám mladším ako 18 rokov. Tento zákon nedodržujú všetky predajne a hlavne všetky predavačky, neberú ohľad na mladých ľudí a snažia sa napriek tomu zvýšiť svoje zisky. Keby sa dodržiaval, oveľa menej tínedženerov by si ničilo svoje zdravie. Uvedomili by si, že keď fajčia a pijú, nestanú sa tak dospelými, ale ukážu akí sú hlúpi. Fajčenie a pitie nikdy nebolo ,,**in**” a ani nikdy nebude. Treba si uvedomiť, že to, čo robíme, robíme len zo zbabelosti a keď budeme starší, zistíme, že týmito skutkami sme si ničili svoje telo zbytočne.

Fajčenie a pitie alkoholu nie je prejavom dospelosti, ale len prejavom ľudskej hlúposti. Preto sa snažme, aby sme boli zdraví a šťastní, lebo len v zdravom tele je zdravý duch!

Diana Tóthová
II.A

Spoznávali sme Viedeň a Bratislavu

Aj tento rok sa druháci 22. a 23. apríla zúčastnili poznávacej exkurzie do Viedne a Bratislavy vďaka pani profesorke Kemény-ovej, Mešťanovej a Kovácsovej.

Vo štvrtok ráno o 4 hodine nás čakal na parkovisku pred Lidlom autobus. Bol už pripravený na odchod. Mnohí priši ešte rozospatí, ale celkom dobre naladení na cestu. V Bratislave pristúpila naša sprievodkyňa. Už v autobuse nám predstavila naše hlavné mesto a neskôr aj Viedeň. Prvou zastávkou bolo viedenské Prírodovedné múzeum. Videli sme úplne dokonalé imitácie zvierat v skutočnej veľkosti, Darwina sediaceho na korytnačke, krásne drahokamy, korále ale aj vesmír. K dómu v centre Viedne sme sa presunuli popri veníry s podobizňou Mozarta: Mozartove gule, Mozartove čokoládky v rôznych baleniach a príchutiach, ale našli sa aj pálenky s motívom Sisi a tričká, tašky, šiltovky s nápisom I ♥ Vienna. Neobišli sme ani Hundertwasser village, ktorá je ukážkou nevšednej modernej architektúry. Je to budova plná farieb a ani jedna jediná čiara na nej nie je rovná. No a Prater, na ten sme sa všetci najviac tešili, i keď niektorí tu zažili riadne trapasy. Chalani hľadali najbrutálnejšie kolotoče, ale ani baby neboli na detskej reťazovke. Tu sa všetci vybláznili a pomíňali všetky peniaze, doslova všetky. Keď niekto ide do cudziny, je lepšie naučiť sa jazyk, lebo keď pochopíš, že celá pizza stojí 7€ namiesto toho, že má 7 kúskov, je to

sa pobalili, uložili si tašky do autobusu a išli sme na hrad. Len sme sa okolo neho poprechádzali, pretože ho práve prerábajú, takže sme nemohli ísť úplne všade, ale myslím

parlamente. Tu sme mali rozchod. Všetci sa rozbehli po nákupoch, hladní hľadali McDonald´s. Atmosféru historického jadra dotvárali ľudia oblečení v kostýmoch šermiarov či šľachticov. Na každom rohu ponúkali obchody najmä sudosť veľký problém, pretože potom za ňu musíš zaplatiť 21€ ☺ Toto je len jedna z ,,halušiek" ☺. Všetci riadne „vybláznení" a unavení sme sa pobrali do Bratislavy do postieľok. Krásne sme sa vyspinkali a už bolo ráno. Po raňajkách sme si, že podstatu sme videli. Druhým bodom programu bol parlament. Keďže bol piatok, poslanci nemali žiadne zasadania, tak ich tam veľa nebolo, ale malo to aj výhody, mohli sme fotiť úplne všetko, čo sme videli ☺. Pán, ktorý nás sprevádzal, nám porozprával o histórii našej vlajky, pečate, obrazov, ktoré zdobili chodbu pred rokovacou sálou. Každý zo žiakov vyskúšal stoličku premiéra Fica, ba niektorí aj iných poslancov. Rozhodli sme sa, že pôjdeme nakupovať do obchodného centra Avion, ale ešte predtým sme sa prešli po námestí a po nábreží Dunaja. V Avione sme minuli posledné peniažky , ktoré sme mali, a išli sme domov.

Dvojdňová exkurzia sa vydarila, všetci boli spokojní a obohatení o nové zážitky.

Andy

Záverečné stretnutie partnerov projektu Comenius

V roku 2008 bol našej škole schválený 2-ročný projekt medzinárodného partnerstva v programe Comenius. Koordinátorkou projektu bola p. profesorka Vidová a p. zástupkyňa Žiaková dohliadala na finančné záležitosti. Pani profesorka Vidová ho takto zhodnotila:

,,Cieľom projektu bolo zvyšovať mobilitu žiakov v rámci členských štátov EÚ, ale najmä z hľadiska výchovno-vzdelávacích cieľov, ktoré škola sleduje a napĺňa, podporovať učenie sa cudzích jazykov, rozvíjať zručnosti IKT a získavať poznatky o ekonomickom fungovaní cestovnej kancelárie.

Obsahovou náplňou bolo získavanie informácií o možnostiach cestovného ruchu v našom regióne a zároveň získavať turistické a kultúrne poznatky z regiónov, v ktorých sa nachádzajú zapojené školy v projekte. Boli to:

Technikum NR 2 W Zespole Szkól Ekonomiczno-Gastronomicznych Im.MącierzyZiemi Cieszynskiej CIESZYN, Poľsko
Obchodní akadémie Český Těšín, Česko
Lycée Technique Et Professionnel La Sagesse Cambrai, Cambrai Cedex, Francúzsko
Obchodná akadémia Rožňava, Slovensko

Výsledkom projektu sú power pointové prezenácie z dielne zapojených študentov v slovenčine i angličtine a webová stránka http://www.oarv.edu.sk/phoenix, kde sa môže široká verejnosť dozvedieť o práci našich študentov, ktorým touto cestou ďakujem, že sa do projektu zapojili. Zároveň ďakujem pánovi riaditeľovi Balážovi za aktívnu podporu a účasť na projekte, ako aj kolegom Helene Fraňovej a Jurajovi Krišťákovi, bez ktorého by webová stránka Phoenix nebola taká skvelá, ako je.

Súčasťou projektu boli mobility v regióne zapojených škôl, boli veľmi prospešné a úspešné. Počas nich sme sa zoznámili so školami, mestami a čo-to sme navštívili, zažili sme kopec srandy, nielen práce.“

Reportáž z Poľska

26. 04. 2010

Do poľského Cieszynu je ďaleko, ale dlhá cesta nám rýchlo ubiehala. Stretli sme sa dobrá partička, veľa sme sa smiali a spievali. Všetko išlo podľa plánu, dokonca sa nám na tretí pokus podarilo v Poľsku aj zaparkovať. Naše ubytovanie sa nám páčilo, boli sme príjemne prekvapení pekným vybavením izieb, poriadok v nich nám však aj tak dlho nevydržal. Keď sme sa vybalili a oddýchli si, poľskí učitelia nás zobrali na obhliadku pekného poľského mesta Cieszyn. Niektorí z nás si tam našli aj nové známosti ☺. Večer sme sa tradične zišli v najväčšej izbe a zabávali sme sa.

27. 04. 2010

V tento deň sme prezentovali svoje školy, mesto a jeho okolie. Zúčastnili sme sa jazykovej súťaže. Vyslali sme tam troch bojovníkov, ktorí súťažili za celý tím. Súdržnosť fungovala aj v tomto prípade. Kde rozum nedal, poslalo sa to Bluetoothom. ☺ Keďže nenápadnosť je naša ,,silná” stránka, samozrejme si to viacerí všimli a s úsmevom nás upozorňovali, ale.. Čo už, keď musíš, tak musíš...

Po skončení súťaže nasledoval ďalší program. Vystúpili naše nádherné mažoretky, ktoré sa všetkým páčili a poľskí študenti nám predviedli barmanskú show, ochutnali sme výborné miešané nápoje. Nasledovala prehliadka školy a dobrý obed. A išlo sa na ďalší výletík do mesta Zywca, kde sme navštívili jeden z najstarších a zároveň najväčších pivovarov v Poľsku - “Browar Zywiec” . Nemyslite si, že sme celý zvyšok dňa presedeli pri pive. Navštívili sme totiž Múzeum pivovaru Zywiec, v ktorom sme sa ani na chvíľku ne-

nudili, pretože bolo iné ako tie ostatné. Dokonca sme sa mohli dotýkať, čoho sme chceli, fotili sme, čo sme chceli, nič nebolo zakázané. ,,Strojom času" sme sa preniesli do histórie pivovaru. Na záver prehliadky dostal každý navštevník džús alebo pivo a pollitrový pohár ako suvenír v cene vstupného. Ten, kto tam nebol, môže naozaj ľutovať, lebo nám sa v múzeu veľmi páčilo. Po návrate do izieb sme pokračovali v zábave, prívetivý personál a naši páni profesori nám dokonca predĺžili večierku.

28. 04. 2010

V tento deň sme tri hodiny cestovali autobusom do Krakowa. Vybrali sme sa na krásny hrad Wawel. Cestou sme sa pofotili, náš hlavný kameraman - pán riaditeľ - všetko dôkladne dokumentoval. Na nádvorí hradu sme si mohli kúpiť suveníry, chvíľu sme čakali na vstup do hradu. Stretli sme aj pár milých ľudí, ktorí sa s nami chceli odfotiť, čo bolo aj dôvodom, prečo sme pár minút meškali na prehliadku :-). Dobre sme rozumeli anglicky hovoriacej sprievodkyni, veľa sme pochopili aj z jej gestiky.

Po prehliadke múzea sme sa išli s poľskými kamarátmi pozrieť na hrobku nedávno zosnulého poľského prezidenta Lecha Kaczynskeho a vzdať mu úctu.

Prekvapením pre nás bola Dračia jaskyňa. Nechýbal v nej drak, z ktorého občas šľahali plamene. Niektorí z nás to využili na exkluzívne zábery. V meste sme mali rozchod a osobné voľno. Niektorí sa rozbehli do obchodov či stánkov nazývaných Sukjenicami a kupovali suveníry, iní hľadali McDonald´s. Nepríjemné bolo iba veľké množstvo dotieravých holubov.

29. 04. 2010

Ráno sme sa pobalili a vyniesli kufre do autobusu. Po raňajkách sme šli do školy, kde bola rozlúčka a vyhodnotenie jazykovej súťaže. Na prvom mieste sa umiestnili domáci a my sme skončili tretí. Tanečníci a hudobníci z poľskej školy predviedli svoje umenie. Na konci sme všetci dostali malé pozornosti, náš pán riaditeľ sa poďakoval za spoluprácu na projekte. Dostali sme osobné voľno, ktoré sme využili na minutie posledných drobných. Po obede sme sa rozlúčili a s krásnymi zážitkami a dojmami sme nasadli do autobusu.

Ivana, Lea, Lucia

Talenty obchodnej akadémie...

Obe dievčatá chodia do jednej triedy, obe sú talentované. Jednu dokáže rozhýbať každý úder bubna, skrýva sa v nej temperament Brazílie. Druhá má dobré a pozorné oko, jej objektívu neunikne žiaden detail. Zachytáva každý pekný moment. Dovoľte, aby som vám po rozhovore s nimi v krátkom profile predstavila Karin Lebovskú a Evu Potočnú.

KARIN LEBOVSKÁ

Každý ju pozná inak, niekto ako dobrú kamarátku, niekto ako stále usmiatu spolužiačku. Často môžeme o nej počuť, veď vystupuje na mnohých školských akciách. Sama o sebe hovorí: „Som za každú srandu a možno až príliš. Rada sa zabávam s ľuďmi, ktorých poznám, ale rada sa zoznamujem aj s novými." Kamaráti ju opisujú ako milú, vtipnú, cieľavedomú, no dosť náladovú osôbku, ktorá rada pomôže kdekoľvek, komukoľvek a akokoľvek. Nechýba jej sebavedomie a talent.

Karin sa venuje tancu a verte mi, je výborná, šikovná, vrtká, ohybná... Svojím vystúpením spestrila aj program stužkovej IV.A triedy. Vyspovedám ju pre školský časopis.

Čo ťa motivovalo venovať sa tancu?

Už odmalička som rada tancovala a šialila sa, takže to prišlo tak spontánne, čo ma veľmi teší, ale na druhej strane ľutujem, že som sa mu nezačala venovať skôr, ale teraz sa už nič nedá robiť. ☺

Kedy si sa tancu začala naplno venovať?

Naplno som sa mu začala venovať asi v 6. ročníku, no vtedy ešte nie latinsko-americkým tancom, ale len disco tancom v tanečnom klube Sambed. Týmto tancom som sa venovala približne rok a pol, ale vtedy som to brala ako zbytočnosť, tak som s tým prestala. Po venčeku ma nejako chytili latino rytmy. Povedala som si, že to skúsim a keď sa nebude dariť, vykašlem sa na to. Takže teraz to už boli dva roky, čo tancujem a rok aj s tanečným partnerom Lukášom Rybárom. (Musím povedať, že Luky je so svojou tanečnou partnerkou veľmi spokojný a dúfa, že sa už skoro zúčastnia aj nejakej súťaže.)

Čo by si ešte chcela dosiahnuť? Aké sú tvoje plány do budúcnosti?

Byť stále lepšia a lepšia, aby sa poriadna drina odrazila aj na výsledkoch v tanečných súťažiach.

Krátka vizitka:
Znamenie: *Rak*
Obľúbené jedlo: *špagety a hocičo s brokolicou*
Obľúbený nápoj: *minerálky a kofola*
Najobľúbenejšia činnosť: *spánok, tanec a flákanie sa s kamarátkami*
Motto: *„Čo ťa nezabije, to ťa posilní."*

... z II. B

EVA POTOČNÁ

Obrazom dokumentuje takmer každú školskú akciu. Fotoaparát k nej neodmysliteľne patrí. Foteniu sa začala intenzívne venovať pred dvoma rokmi. Estetické cítenie a zmysel pre detail zdedila. Vďaka otcovi sa odmalička pohybuje v zákulisí sveta kamier. Jej najobľúbenejším objektom je príroda, pretože, ako sama vraví, kvietky a stromy sa nehanbia. Rada fotí aj akcie, napríklad koncerty a ľudí, ktorí sa objektívu neboja a spolupracujú s ňou. Má za sebou prvé úspechy. Za svoj najväčší považuje výstavu fotografií v našej škole a víťazstvo v okresnom kole súťaže AMFO (Amatérska fotografia) a postup do krajského kola. Evka mi odpovedala na niekoľko otázok a poskytla svoje obľúbené fotky.

Aké sú tvoje ciele?

Jednoznačne by som sa chcela dostať na Vysokú školu výtvarných umení a študovať fotografiu. Alebo na iné školy, kde sa dá študovať fotografia, ako napríklad Vysoká škola múzických umení v Bratislave, poprípade Akadémia umení v Banskej Bystrici. Po ukončení vysokoškolského štúdia by som chcela prejsť dobrý kus sveta, fotiť a možno si otvoriť vlastné fotoštúdio.

Plánuješ ďalšie fotovýstavy?

Fotky zo súčasnej výstavy budú zdobiť chodbu v prístavbe našej školy, takže ako keby bola výstava celoročná :-). Chcela by som vystavovať aj v Košiciach. Verím tomu, že moje fotky budú na viacerých miestach.

Čo fotenie a OA?

Musím povedať veľké ĎAKUJEM, pretože naša škola ma veľmi podporuje v tomto, zatiaľ koníčku, a hlavne pani profesorka Dúdorová. No chcem sa poďakovať aj pani profesorke Vidovej, ona možno nevedomky, ale veľmi mi pomáha psychicky a som jej za to vďačná. Ďakujem však patrí naozaj všetkým učiteľom, vďaka ktorým je môj život plný optimizmu.

<u>Krátka vizitka:</u>
Znamenie:
Býk
Záľuby:
fotografia, príroda
Obľúbená vec:
posteľ, fotoaparát
Obľúbené jedlo:
pizza Hawai
Obľúbený nápoj:
kofola
Motto:
„Nepresnívaj svoj život, ale preži svoje sny!“

Ďakujem Karin a Evke za rozhovor a v mene celej redakčnej rady im prajem, aby sa im darilo v ich záľubách a ďalej rozvíjali svoj talent.

Niki

Vlastná tvorba

Dvaja veronskí šľachtici
(recenzia)

Shakespeare a Shakespearove hry určite patria k skvostom svetovej literatúry. Hoci od autorovej smrti uplynulo takmer štyristo rokov, divadlá, v ktorých sa hrajú jeho drámy, sú vždy plné divákov. Prečo sú diela napísané tak dávno dnes také živé a pútavé? Pretože v nich zahrnul pravdu o človeku. Shakespeare sa pokladá za najväčšieho dramatika a nikto pred ním ani po ňom nedokázal tak prenikavo a výstižne zobraziť ľudský osud. Ale dokázal by aj v dnešných časoch, v dnešnom uponáhľanom svete zaujať mladého diváka natoľko, aby si po odchode z divadla povedal: „Tak toto stálo za to...“

Odpoveď je áno. Dokázali to mladí žilinskí herci, ktorí Shakespeara poňali v celkom inom duchu. Priblížili ho mladým. Dej hovorí o mladých ľuďoch, o láske ale i o zrade. Avšak ani Valentín, ktorý je zradený svojím najlepším priateľom no i sokom v láske, nerieši danú situáciu Shakespearovsky. Valentín nevyzýva Protea na súboj na život a na smrť, akoby to bol zrejme napísal dramatik zo Stattfordu...

Celým dejom sa prepletajú osudy štyroch postáv. Valentína, ktorý je zaľúbený do Silvie, a Protea, ktorý dal prsteň ako symbol lásky Júlii. Kto však čakal tú povestnú vetu: „Ó Rómeo, prečo si ty Rómeo,“ nedočkal sa. Postavy rozprávajú častokrát slangom, ironicky, posmešne, dokonca, miestami i vulgárne – ale veď vlastne preto sa to nám mladým tak páčilo.

Takéto prevedenie Shakespeara bolo naozaj úžasné. Žilinskí herci nám podali príbeh najväčšieho dramatika sveta očami dnešných mladých ľudí...

Andrej Korszinský, III.A

**Láska milovaná, ohrdnutá, oplakaná, zabudnutá, ospievaná...
Aj naši študenti píšu pekné básne o láske.**

Ďakujem

Píšem dnes tieto riadky,
spomínam na všetky naše hlúpe hádky...
Na zmierenia plné objatí,
kvôli ktorým sa žiť oplatí.

Možno práve tieto hádky doniesli nás až sem,
vďaka nim vieme, aký krásny môže byť deň.
Veď práve v časoch odlúčenia prišli sme na to,
že priateľstvo je nad lásku, nad zlato.
Vtedy sme pochopili, akí sme si blízki, drahí a vzácni,
že to, čo je medzi nami, nie je len ošiaľ lacný...

Prežili sme toho spolu viac než dosť,
každá spomienka – v srdci trvalý hosť...

Ďakujem ti dnes za každý deň,
ďakujem za každý krásny sen,
za tých tisíc krásnych chvíľ,
ktoré mi osud do srdiečka hlboko vryl...

Ďakujem, že mi požičiaš úsmev v ťažkej chvíli,
že ma objímeš, keď už nemám sily,
podáš mi ruku a vedieš ma ďalej,
keď strácam pôdu pod nohami a nenachádzam už nádej...
Keď vybočím z cesty, ukážeš mi správny smer,
navedieš ma do tých správnych dvier...
A ja vždy s istotou viem,
že u teba hlavu skloniť si smiem...

Už nemusím nič vravieť, veď ja viem,
stačí pohľad do očí a už vieš, čo povedať chcem...

Ďakujem za odvahu, ktorú mi dávaš,
ďakujem za dobrú náladu, ktorú mi vždy dodávaš.
Vďaka tebe nestrácam sny a ciele,
vďaka tebe je všetko čierne razom biele.

Ďakujem za všetko, čo pre mňa robíš,
ďakujem za lásku, ktorú do mňa každý deň vložíš,
ďakujem, že SI,
že si so mnou kedykoľvek potrebujem, cez deň i v noci.
Ďakujem poviem aj tisíckrát,
dnes viem, že ma máš skutočne rád.

Miriam Stupáková

FOTKA

Hľadám v myšlienkach ako medzi fotkami
posledný spoločný deň.
Spomienky sú už len malými bodkami
a mne sa rozplynul krásny sen.

Fotky rozfúkal vietor
a vyniesol ich do neba,
tma vyplnila prázdny priestor,
lásku nám viac netreba.

Neostala ani jediná fotka,
nič z našej lásky,
stratila sa aj posledná
zo spomienok bodka
a odkvitli všetky sedmokrásky.

Miriam Stupáková

SEN

Obloha tmavá, čierna,
plná žltých hviezd.
Ani len štebot nepočuť
z miliónov hniezd.
Jasný mesiac do očí
tlačí mi svoje svetlo
a ja cítim už len
svojej postieľočky teplo.
Spím.
Spím a snívam krásny sen.
Sen?
Je v ňom jeden človek len.
Nádherný a úžasný,
presne ako môj princ vysnívaný.
Vždy som si priala
mať niekoho takého pri sebe,
čo vie všetko o tebe.
Niekto ako on,
ktorý by ma brával,
aj keby pršalo von.
Ktorý by mi šepkal do ucha,
ako veľmi ma miluje
a že ma nikdy neopustí,
to mi sľubuje.
Bol to len sen.
Krásny sen,
no musím sa prebrať,
aby mohol začať nový deň.

Michaela Paličková

KAŽDÝ ČLOVEK POTREBUJE SVOJ PRÍSTAV

(úvaha)

Sme ľudia so srdcom, ktoré je často iba svalom. Sme plní lásky, krásy, nadšenia z našich životov. Nevnímame okolitý svet taký, aký sa nám núka. Človek ľudí potrebuje tak, ako ľudia človeka. Odhaliť tajné zákutia si vieme, no predsa tým nič nepovieme a v prístave všetci zakotviť chceme.

Potrebujeme! Každý z nás potrebuje záchytný bod, teplo, vrúcne objatia, oporu, dotyky, hrejivé slová. Jednoducho človeka. Niekoho, kto nás bude čakať. Často toto všetko len chceme, no boja sa skoro vzdáme.

Kde sa hľadať máme? Možno stačil pohľad a boli sme si súdení, kamarátstvom navždy spätí. Vždy tu budú priatelia, ktorým uveríme, že sú naši a navždy nimi ostanú. Nechceme byť bábkami na ovládanie, chceme byť sami sebou spolu s vami. Pomôžem ti, pomôžeš mi, podporíš ma, podporím ťa, stojíš pri mne i ja pri tebe a vtedy viem, že čaká ma ozajstný priateľ v spoločnom prístave.

Čo ak sklameš? Sklamem? Či obaja sklameme? Vieme, že chýb sa každý z nás raz dopustí. Ozajstný priateľ nám vie iba pravdou pod nohami konár zlámať a vtedy prístav padá, naše srdcia v modlitbe a obaja vieme, že sa kamsi schúliť musíme. Nechceli sme, stalo sa, raz si i tak odpustíme.

Občas blúdime, cítime sa, akoby sme boli pánmi tejto Zeme, srdcom vesmíru. Myslíme si, že si sami vystačíme, so všetkým a bez pomoci, lebo sklamanie nám pomútilo i zvyšok rozumu. Chviľu v tejto sebestačnosti vydržíme, no i pokojné more občas prestrieda hrozivá búrka. Kde sa vtedy schovať máme? Tichu chceme zabrániť a počuť slová: ,,Tu som. Pomôžem.” Vtedy zistíš, čo si hľadal, čo ti v živote chýbalo - bol to prístav v búrke.

Hovoríme o prístave, zakotvili sme spolu, s priateľstvom tú búrku prekonáme a nikdy nebudeme mať smolu. Raz a navždy vieme, že ochranné krídla rozprestrel náš prístav. Tam, kde človek človeka potrebuje, ako každý svoj vlastný sen si snívať.

Sandra Kardošová

Zastúpili aj profesionálnych čašníkov

Zvoní... Hodina spoločenskej komunikácie začína. Na každú jednu sa tešíme. S pánom riaditeľom sú zaujímavé.

Keď tentokrát vkročil do triedy, nechýbal mu úsmev na tvári. Keďže sme práve rozoberali tému o správnom stolovaní, oznámil nám, že pôjdeme navštíviť Hotelovku v Rožňave.

Viete si predstaviť tú radosť? Krik v našej triede? Veď práve v stredu máme najťažší rozvrh. Odpadne nám účtovníctvo! No a chalani sa ešte viac tešili na pekné dievčatá. (Braňo a Aďo potom skonštatovali, že naše sú predsa len krajšie, ale aj tam sa nájdu dobré kusy.)

Cesta bola krátka, zaviezol nás tam autobus. Každý mal dobrú náladu a nepokazilo nám ju ani nie práve najlepšie počasie.

Po vstupe do budovy a nahlásení sa na sekretariáte sme sa presunuli do akejsi učebne. Keď sme konečne všetci sedeli, osoba, ktorá nás mala na starosti, začala s výkladom. Sedeli sme v triede asi tri hodiny a dosť sme sa aj nudili.Záchranou boli prestávky. Študujú tu niektorí naši kamaráti, takže desaťminútovky sme využili na rozhovory s nimi.

Na poslednej štvrtej hodine sa začalo čosi diať. Rozdelili nás do skupín. Každá skupina mala ukázať, či sme výklad pozorne počúvali a niečo sa aj naučili.Pridelili nám stoly a dostali sme pomôcky. Mali sme prestierať

na rôzne príležitosti: narodeniny, Valentín, poľovnícka oslava, maturity.

Práve my sme dostali za úlohu pripraviť poľovnícky stôl. Keďže sme máločo počúvali, robilo nám to trochu problémy, ale spoločnými silami sme to všetko zvládli: jeden biely a jeden zelený obrus, poháre na vodu, na červené víno, príbor, výzdoba...

Vyzeralo to perfektne. A práve my traja sme sa zahrali na poľovníkov.

Veľmi sa nám páčil aj vedľajší stôl, veď ich témou bol Valentín. Najviac zaujali lupienky ruží rozsypané po obruse. Jedinou chybou boli prázdne taniere. Pečené kuriatko by bodlo. Neboli ani žiadne koláčiky, sliny sme prehĺtali naprázdno.

Bolo to všetko veľmi poučné. Aby sme ale na nič nezabudli, musíme dodať, že zo stolovania nás pán riaditeľ skúšal. Nikto sa nechcel dať zahanbiť a do internetovej žiackej knižky pribudla každému z nás jednotka.

Tí najodvážnejší a najšikovnejší zastúpili v jedálni počas tohtoročných maturít profesionálnych čašníkov so všetkým, čo k tomu patrí. Obsluhovali pedagógov i maturantov. Viedli si naozaj skvele.

Na záver máme pre vás odporúčanie preštudovať si publikáciu Inge Wolffovej „Moderné spoločenské správanie“ o zásadách správneho stolovania a konzumácii jedál, aby ste sa v spoločnosti pri stolovaní vyhli trápnym situáciám.

Coudyák, Petra

Ako vidia naši žiaci voľby

Parlamentné voľby sa na Slovensku uskutočňujú každé 4 roky. Konajú sa na základe všeobecného, rovného a priameho volebného práva tajným hlasovaním podľa zásady pomerného zastúpenia občanmi SR nad 18 rokov. Ich cieľom je zvoliť si politickú stranu, ktorá bude zastupovať záujmy občanov počas svojho pôsobenia.

Pre mladých ľudí, ktorí dovŕšili 18 rokov, sú voľby možnosťou konečne prispieť svojím hlasom na rozhodovaní štátu. Je to takzvaná „občianska povinnosť“. Dodržiavajú ju všetci? Na túto problematiku som sa zameral práve v ankete o parlamentných voľbách. Otázky som kládol žiakom 3. a 4. ročníka. Odpovedalo mi spolu 38 respondentov, z toho 20 tretiakov a 18 štvrtákov. Anketa obsahovala otázky rozličného charakteru, napríklad: *Pôjdeš tento rok voliť? Má to pre teba nejaký význam? Ak by si bol(a) poslancom politickej strany a mal(a) možnosť zmeniť niečo v slovenskom školstve, čo by to bolo? Vieš, ako často sa uskutočňujú parlamentné voľby? Aké zmeny od volieb očakávaš?*

Poskytnuté údaje boli anonymné. Odpovede na niektoré otázky boli prekvapujúce, iné úsmevné, ale našli sa aj kritické. Na otázku, či pôjde tento rok voliť, odpovedala väčšina áno, no našli sa aj takí, ktorí sa tento rok volieb nezúčastnia. U tretiakov som zistil rôzne dôvody účasti na voľbách. Najčastejšie to boli odpovede typu, že ide voliť prvýkrát, chce vedieť, aké to je, chce, aby sa niečo zmenilo. Našli sa aj odvážlivci, ktorí napísali, že pôjdu voliť, lebo ich posiela mama, otec alebo len tak. Štvrtáci reagovali rozvážne a odpovedali, že je to ich občianska povinnosť, niektorí z nich sú dokonca členmi volebných komisií.

Cieľom ďalších otázok bolo zistiť, či naši študenti majú prehľad o politických stranách. Môžem len konštatovať, že sa v tejto problematike vyznajú a sledujú politické dianie.

Ak by si bol(a) poslancom nejakej politickej strany a mal(a) možnosť zmeniť niečo v slovenskom školstve, čo by to bolo? Tretiaci odpovedali spôsobom žiakovi vlastným, napríklad: znížili by počet vyučovacích hodín, predĺžili prázdniny, ale našli sa aj triezvejšie názory ako zavedenie modernejších technológií do vyučovania, zvýšenie platov učiteľov.

Niekto by chcel zmeniť všetko alebo nič, vraj nech majú ostatní také podmienky ako my teraz a niekto je toho názoru, že by neriešil nepodstatné veci. Podľa iných by sme mali chodiť do školy trikrát do týždňa, ale mať zvýšený počet vyučovacích hodín.

Štvrtáci by chceli zmeniť hodiny na praktické vyučovanie. Niektorí by zaviedli povinnú stredoškolskú dochádzku, nový systém vzdelávania, taký ako v USA, či zjednodušili by maturitu. Našli sa aj takí, ktorí možno z recesie napísali, že by zvýšili počet „toaleťákov“ na WC.

Ako často sa uskutočňujú parlamentné voľby? Z tretiakov odpovedali správne jedenásti a ôsmi to nevedeli, dokonca jeden tvrdil, že raz za rok.

Zo štvrtákov odpovedali správne siedmi, šiesti to nevedeli, štyria si myslia, že každých 5 rokov, no jeden ,,humorista“ napísal, že sa konajú každý týždeň. Tí, ktorí to nevedeli, na občianskej výchove boli určite duchom neprítomní, alebo to už zabudli, pretože parlamentné voľby sa konajú každé 4 roky.

Poslednou otázkou som chcel zistiť, aké zmeny očakávajú naši voliči od volieb. Väčšina žiakov odpovedala, že žiadne. Niektorí si ale myslia, že sa udejú buď zmeny k lepšiemu, ako napríklad: vyššie mzdy, menšia nezamestnanosť, posilnená ekonomika, alebo naopak, zmeny k horšiemu zapríčinené vyššími daňami.

Na základe výsledkov tejto ankety môžem skonštatovať, že naši žiaci majú základné vedomosti o politickom dianí na Slovensku.

Ako dopadnú tohtoročné voľby, ktoré sa uskutočnia 12. júna 2010, je ešte otázne, nechajme sa prekvapiť.

Martin Homola

Náš projekt Fit fűr Job

Fit fűr Job je medzinárodný projekt, ktorý sme začali v našej škole realizovať v spolupráci s českou partnerskou školou – Gymnázium a SOŠ Orlová.

A ako k tomu došlo?

Hovorí sa, že dobré veci sa dejú náhodou, a aj k tomuto projektu ma priviedla náhoda.

Po registrácii na stránkach eTwinningu, čo je vlastne komunita, ktorá spája školy na celom svete a pomáha im takéto projekty realizovať, som sa zapojila do on-line kurzu na tvorbu projektov. Tento kurz sme robili v spolupráci s českými učiteľmi a museli sme si vytvoriť aj partnerské dvojice, ktoré mali „akože“ spolupracovať.

No a šťastnou náhodou sa tam prihlásila aj pani učiteľka tohto gymnázia a začali sme tvoriť fiktívny projekt, ktorý sa mal po ukončení kurzu tiež skončiť.

Ale my sme sa rozhodli, že v začatej práci budeme pokračovať, keďže sme už do nej zapojili aj našich žiakov. Spolupráca sa im celkom pozdávala.

Postupne sme si vytvorili priestor pre spoluprácu na stránke eTwinningu s názvom Twinnspace, kde sme žiakov zaregistrovali a oni si tam vytvorili vlastné profily, aby sa tak lepšie navzájom zoznámili.

A čo vlastne v našom projekte robíme?

Cieľom projektu je zvyšovanie odbornej kvalifikácie žiakov a ich lepšie uplatnenie sa na trhu práce v EÚ – preto aj názov Fit fűr Job.

Prostredníctvom vzájomnej komunikácie v nemeckom jazyku sa žiaci zoznámia s požiadavkami pri hľadaní práce, naučia sa napísať motivačný list a životopis a prostredníctvom videokonferencií si zahráme výberové konanie, kde jedna strana bude komisia a druhá záujemca o pracovné miesto.

Všetky naše aktivity prebiehajú v nemčine, a tým sa rozširuje aj odborná slovná zásoba, s čím súvisí aj následná tvorba trojjazyčného slovníka CZ-DE-SK, v ktorom budú zhrnuté hlavne termíny týkajúce sa administratívy a kancelárskej práce.

Radi by sme oslovili aj niektoré firmy a podniky, ktoré sa nachádzajú v našom regióne a aktívne spolupracujú s nemecky hovoriacimi krajinami a vyžadujú aktívnu znalosť nemeckého jazyka.

V súčasnosti sa stále nachádzame vo fáze vzájomného zoznamovania.

Najprv sme si stanovili úlohy, ktoré máme spracovať a termíny splnenia týchto úloh, ktoré sa snažíme dodržiavať.

Medzi tieto úlohy patrilo aj vzájomné predstavenie školy, ktorú žiaci navštevujú. Robili sme to formou pracovných listov a následne sme urobili aj akýsi humorne ladený komix, kde sme použili fotografie z práce na projekte a pomocou počítačového programu sme to zverejnili na internete. Celé naše snaženie je zdokumentované aj na stránke Obchodnej akadémie *www.oarv.edu.sk* a rovnako na stránke nášho projektu *www.fitfurjob.webnode.cz*

Ďalšou našou úlohou je predstavenie mesta, v ktorom sa nachádza naša škola, a následne aj regiónu, aby sa mali naši partneri na čo tešiť, keď ich pozveme k nám na návštevu. No a samozrejme aj my chceme vedieť, kam nás pozvú oni, na čo sa veľmi tešíme. Črtá sa nám aj spolupráca s nemeckou školou, no zatiaľ je to v štádiu rokovania, ale pevne verím, že aj toto partnerstvo troch škôl sa nám podarí.

Naša spolupráca bude prebiehať aj v budúcom školskom roku a pevne verím, že žiaci budú radi v tejto práci pokračovať a náš projekt bude patriť medzi obľúbené a zmysluplné využitie voľného času.

Mgr. Denisa Kováčová

To najkrajšie z informatiky

Sekcia informatiky pravidelne uskutočňuje súťaže, v ktorých žiaci prezentujú svoje schopnosti vo vytváraní projektov v rôznych programoch. Informácie o súťažiach, podmienkach a víťazoch si môžete nájsť na stránke školy, resp. na tejto adrese: ***www.oarv.edu.sk/predmety/api***.

V tomto školskom roku sa uskutočnili zatiaľ tieto:

- „*O najkrajšiu počítačovú kresbu*“ v 1. ročníku
- „*O najlepšiu prácu z WORDu*“ v 2. ročníku
- „*O najkrajšiu web stránku*“ vo 4. ročníku

Dominika Štítnická (I.B)

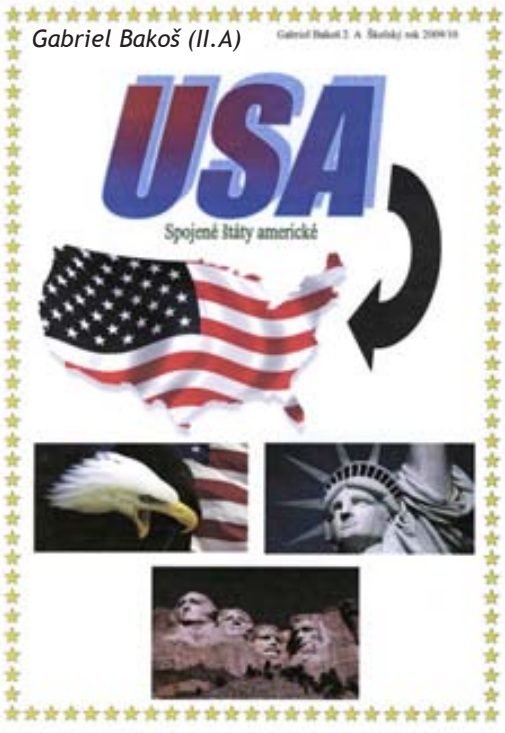

Gabriel Bakoš (II.A)

Víťazi boli odmenení počas slávnostného dňa 26. marca 2010. Sú to títo študenti:

1. ročník

1. Dominika Štítnická (I.B)
2. Alica Kakalejčíková (I.A)
3. Janka Čapóová (I.A)

2. ročník

1. Gabriel Bakoš (II.A)
2. Zuzana Hanzelová (II.A)
3. Andrea Urbánová (II.A)

4. ročník

1. Veronika Zubriczká (IV.A)
2. Zuzana Dvorčáková (IV.B)
3. Ladislav Šalamon (IV.A)

V mesiaci jún ešte vyhodnotíme súťaž „*O najkrajšiu prezentáciu*“ v 2. ročníku.

V súčasnosti prebieha ešte súťaž „***Recenzia na notebook, alebo iné digitálne zariadenia***“. Informácie o podmienkach súťaže a výhier, ktoré môžete vyhrať pre seba a školu, sú na nástenke informatiky. Využite možnosť vyhrať notebook a iné zaujímavé ceny a zapojte sa!

Recenzie môžete odovzdať do 30. 6. 2010.

sekcia INF

Veronika Zubriczká (IV.A)

Súťažili sme

Hviezdoslavov Kubín

Výsledky školského kola:

Poézia

1. miesto
Andrej Korsinszký, III. A

2. miesto
Martin Homola, III. C

3. miesto
Lenka Farkašovská, II.A

Próza

1. miesto
Simona Zatrochová, III. B

2. miesto
Tünde Šikúrová, III. B

3. miesto
Milan Leskovjanský, III. A

Výsledky okresného kola:

Poézia

1. miesto
Andrej Korsinszký, III. A

Výsledky krajského kola:

Poézia

ocenenie poroty
za precítený prednes
Andrej Korsinszký, III. A

R é t o r i k a

Výsledky školského kola:

1. miesto
Vladimír Kékesi, IV. C

2. miesto
Ľudmila Dobošová, IV. B

3. miesto
Peter Slovák, IV. A

Stredoškolská odborná činnosť

27. 4. 2010 sa uskutočnilo v Košiciach celoštátne kolo SOČ, na ktoré z okresného kola postúpil **Martin Homola** z III. C pod vedením p. prof. Fafrákovej.
Počínal si výborne, pretože obsadil pekné ***7. miesto***.

Mladý účtovník

30. 3. 2010 sa v Košiciach uskutočnilo regionálne kolo súťaže Mladý účtovník, kde nás zastupovala **Jana Kupcová** a **Michal Dubai Kováč** zo IV. B.

Veľký úspech zaznamenal Michal a ***postúpil z 1. miesta*** do celoštátneho kola v Žiline.

Aj keď tu neobsadil ani jedno z prvých troch miest, našu školu dobre reprezentoval.

RR

Nesplnené cestovateľské sny

Blížia sa k nám prázdniny, čas oddychu, bláznenia, cestovania a zážitkov. Cez letné prázdniny letoviská praskajú návalom turistov. Každý z nás túži ležať na pláži a užívať si slnečných lúčov, či spoznávať historické a iné pamiatky nevšedných miest.

Nie každý z nás si môže splniť všetky svoje cestovateľské sny. Sme radi, že s tými svojimi sa s nami podelili tretiaci a pýtali sme sa aj našich pedagógov i nepedagógov. Dozvedeli sme sa, že najnavštevovanejšími dovolenkovými miestami sú: Francúzsko, Španielsko, Chorvátsko, Tunisko, Bulharsko, USA, Egypt.

Medzi najväčšie cestovateľské sny patria Bora Bora, Kuba, Jamajka, Egypt, Hawaii, Mexiko, Peking, Portugalsko, New York.

Aj napriek tomu, že naši opýtaní už majú zopár krajín precestovaných, predsa majú nesplnené cestovateľské túžby, ktoré nám niektorí prezradili.

P. prof. Mešťanová: ,,Je to Austrália. Chcela som žiť v Sydney - do dvadsiatich rokov to bol môj veľký sen."
P. prof. Sappanošová:,,Latinská Amerika a tie časti Talianska, ktoré nemám ešte prechodené."
P. prof. Kováč: ,,Tunis, Kuba."
P. prof. Šivecová: ,,Láka ma vidieť Sibír od Uralu na východ, sibírske rieky."

P. prof. Vidová: ,,V Peru vystúpiť na Machu Picchu."
P. prof. S.Lukáčová: ,,Africká divočina."
P. prof. Mikolajová: ,,Chcela by som vidieť nórske fjordy."
P. prof. Valný si dokonca zabásnil:

,,Mojich túžob krajinou
je zem pláží a vulkánov.
Loďou či lietadlom
dostať sa tam je mojím snom.
Nič nerobiť, len sa slniť
a vo vlnách mora sa mrviť.
Je to miesto európske?
Nie, sú to ostrovy Havajské."

P. prof. Keményová: ,,Lichtenštajnsko, Švajčiarsko - Alpy, Mníchov."
P. prof. Ujháziová: ,,Vidieť Austráliu."
P. prof. Balážová: ,,Nie som cestovateľský typ, ale rada by som navštívila Austráliu a Nový Zéland."

P. prof. D.Lukáčová: ,,Láka ma africké safari."
P. prof. Fraňová: ,,Veľmi rada cestujem, mám veľa nesplnených snov, napríklad Japonsko, Nový Zéland."
P. prof. Emödiová: ,,Keďže som mala ťažký maturitný rok, veľmi sa teším, že si oddýchnem. Rada navštevujem Taliansko - vyhovuje mi klíma, ľudia, dobré jedlo. Snívam tiež o Japonsku."
P. riaditeľ Baláž: ,,Japonsko."
P. prof. Gajdošová: ,,Na mnohé miesta sa chcem vrátiť, hlavne do Moskvy. Chcem ešte raz vidieť Rím a Svätú zem, spoznávať Slovensko."

Veľmi sme boli zvedaví, aký nesplnený cestovateľský sen môže mať **p. prof. Sanisló**, ktorý učí geografiu. Jeho odpoveď bola originálna: ,,Nemám cestovateľské sny, každý deň cestujem prstom po mape. Nezáleží kde, ale s kým ideme."

Aký cestovateľský sen má teta Bagetka? ,,Chcem vidieť Paríž a ísť všade tam, kde je pokoj."

A čo naša pani upratovačka **Stanková**? ,,Určite chcem navštíviť Japonsko, vidieť pravé gejše, japonskú kultúru, bonsaje..."

A prečo? Dôvodov je veľa, medzi tie najpodstatnejšie patrí, že tam ešte neboli, že sú tam prekrásne pláže s bielym pieskom, azúrové moria, výborná klíma, pamiatky, rôzne prírodné úkazy, cudzokrajná kultúra, pre dievčatá pekní chlapci a pre chlapcov pekné dievčatá ☺.

Najlepšie dopravné prostriedky

na takéto miesta sú určite lietadlá, výletné lode a pre veľkých odvážlivcov motorky.

Najatraktívnejšie aktivity, ktoré by sa dali vykonávať na týchto exotických miestach sú potápanie, učenie cudzích jazykov, jazda na vodných skútroch a iné.

Cestovateľské sny sa najlepšie plnia v kruhu ľudí, ktorých máme radi a ktorí majú radi nás, preto by sa väčšina rada vybrala na dovolenku s priateľom/-kou, s celou rodinou, s najlepšou kamarátkou/kamarátom, niektorí dokonca aj s celou triedou.

Tak dúfam, že sa vám ten váš cestovateľských sen tohto roku splní a keď nie, tak určite je dosť času, aby ste si svoj sen dosnívali do konečnej podoby počas života.

Pekné prázdniny ☺

Tinuš

Tipy nielen na školský výlet

Ostáva nám ešte pár dní tvrdej školskej práce a sú tu vytúžené prázdniny. Každý z nás má svoje plány a predstavy, ako dva mesiace čo najkrajšie stráviť. Jedných láka more, zlaté pieskové pláže, iní dajú prednosť horskej turistike. Pekná dovolenka však nemusí byť práve strávená v zahraničí. U nás doma máme tiež veľa zaujímavých a malebných miest, a preto vám v Sršni predstavíme naše tipy, kde sa vybrať na školský výlet alebo stráviť prázdninový víkend.

BOJNICKÝ ZÁMOK A ZOO

Bojnický zámok patrí k najkrajším a najvýznamnejším pamiatkam na Slovensku. Prvá písomná zmienka o jeho existencií je z roku 1113 v listine zoborského opátstva. Hrad bol pôvodne drevený a vyvinul sa zo staršieho hradiska. V priebehu 13. storočia bol postupne budovaný z kameňa ako majetok rodu Poznanovcov. Každý jeho kút dýcha históriou. V zámku sa nachádzajú krásne expozície starožitného nábytku a sprievodcovia vás pútavým výkladom doslova prenesú do časov minulých. Akýsi iný, možno tajuplný, pocit môže návštevním získať, keď sa vyberie na nočnú prehliadku.

Keď chcete deň využiť úplne naplno, v Bojniciach zájdite aj do zoologickej záhrady,len tak sa poprechádzajte po zámockom parku alebo sa môžete okúpať v neďalekom kúpalisku.

RYBÁRSKA CHATA HRUŠOV

Žiaci, ktorí sa rozhodnú vybrať sa do prírody, môžu vyskúšať túto krásnu a priestrannú chatu. Rybársku chatu nájdete medzi dvoma jazerami pri obci Hrušov, 25 km od Rožňavy. Chata je rozdelená na tri apartmány s kuchyňou a sociálnymi zariadeniami. Na dvore je malý rodinný bazén, ohnisko, gril, parkovisko. Je tu možnosť rybolovu, turistiky, prechádzky, cyklotúry, zberu húb a liečivých rastlín. Môžete navštíviť krásnu pivnicu priamo v Hrušove pod číslom 76 bývalých grófov Andrássyovcov, kde môžete ochutnať výborné domáce vína a tradičné špeciality.

KÚPELE ČÍŽ

V horúcich letných dňoch sa najradšej schladíme v studenej vode. Tá čížovská má dokonca aj liečivé účinky. Obec Číž sa môže pýšiť prírodnou liečivou jódovo-brómovou vodou, ktorá už viac ako 100 rokov právom patrí medzi vzácne zdroje svojho druhu v Európe. Kúpele Číž okrem vodného sveta ponúkajú aj svet saunový. Ak však dávate prednosť aktívnemu pohybu pred leňošením, skúste jazdenie na koni s inštruktorom v ich hipoareáli alebo v teréne.

Dúfame, že vás naše tipy nielen na školský výlet inšpirovali a naštartovali sme vaše cestovateľské fantázie. Šťastnú cestu!

Andy

Športová strana

V posledných mesiacoch sa naši športovo aktívni žiaci zúčastňovali rôznych súťaží a samozrejme vyhrávali. Za najdôležitejšie môžeme považovať tieto :)

Volejbal

Okresná súťaž vo volejbale sa konala v našej škole a naše volejbalistky mali za súperov napr. Gymnázium Rožňava, Hotelovú akadémiu, Zdravotnú školu a Gymnázium Dobšiná. Zdravotnú školu sme porazili ľavou zadnou. Ostatní súperi nás trochu potrápili. Dievčatá z rožňavského gymnázia boli zo začiatku trocha prispaté, a tak sme nemali problém 1. set vyhrať. V druhom sete sa „šípkové ruženky" prebrali a každý úder, ktorý sme im uštedrili, nám vrátili 100-krát silnejšie. Tesný 1-bodový rozdiel nám však priniesol víťazstvo. Víťazstvom sme sa nechali uspokojiť, a tak aj keď sme nad hotelovkou zo začiatku vyhrávali, druhý set sme pokazili, a to viedlo k našej prehre. Posledného súpera – Dobšinú sme nedokázali poraziť, veď v druhom sete nám dievčatá nedali ani vydýchnuť a až s 10-bodovým rozdielom vyhrali.

Ďalšie výsledky:

Stolný tenis okresné kolo:
chlapci 1. miesto
dievčatá 2. miesto

Basketbal okresné kolo:
chlapci 2. miesto
dievčatá 1. miesto

Basketbal „ O putovný pohár predsedu KSK" región:
dievčatá 1. miesto

Volejbal okresné kolo:
chlapci 1. miesto
dievčatá 2. miesto

Futsal okresné kolo:
chlapci 2. miesto

Futsal „O putovný pohár predsedu KSK" región:
chlapci 2. miesto

Florbal okresné kolo:
chlapci 3. miesto

Medzinárodná olympiáda „Mladý záchranár"
družstvo 1. miesto

CO- Olympiáda mladých záchranárov okresné kolo
družstvo 1. miesto

Holly

A ZLATO JE NAŠE

Iste ste počuli o tom, že prednedávnom našu školu reprezentovali 4 študenti (D. Tažíková, A. Urbánová, J. Kolesár, P. Bernáth) na medzinárodnej súťaži mladých záchranárov v Budapešti. A nesklamali, získali 1. miesto a zlatý pohár, ktorým sa môžeme pýšiť. Našimi súpermi boli Maďari či Rumuni.

O svoje dojmy sa s nami podelila aj Dominika Tažiková, ktorá tiež prispela k nášmu víťazstvu.

Do Maďarska sme cestovali mikrobusom aj so žiakmi zo Základnej školy akademika Jura Hronca. Cesta trvala 4 hodiny. Veľmi dlho sme blúdili Budapešťou, ale nakoniec sme naše ubytovanie našli. Bývali sme v dvojhviezdičkovom hoteli. Boli sme z toho sklamaní, lebo sme sa tešili na štvorhviezdičkový. Mali sme dve štvorposteľové izby.

Prvý deň bol organizačný - registrácia, ubytovanie, večera, ale aj návšteva McDonaldu.

Druhý deň sme veľmi skoro vstávali, rýchlo sme sa naraňajkovali a ponáhľali sme sa na ihrisko, kde sme súťažili na pripravených stanovištiach. Po súťaži sme si vychutnali obed.

Po obede bolo vyhodnotenie. Nesmierne sme sa tešili, lebo Slováci obsadili obe prvé miesta. Domov sme si hrdo odnášali zlatý pohár.

Víťazstvo sme oslávili obrovským rezňom s hranolkami. Trošku sme sa poprechádzali po Budapešti.

Tretí deň bol najzaujímavejší.

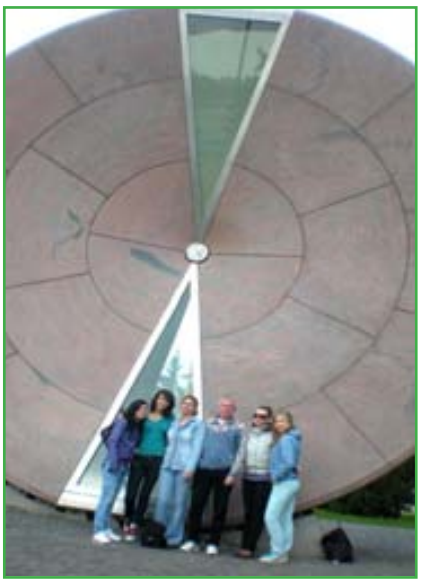

Mali sme v pláne veľa výletov. Navštívili sme starú nemocnicu, ktorá je zaujímavá tým, že je umiestnená v jaskyni a má veľa dlhých chodieb. Sú tam voskové figuríny zdravotných sestier, ľudí na lôžkach alebo vojakov.

Ďalšie miesto, kde sme sa zastavili, bolo námestie, na ktorom sme obdivovali obrovské presýpacie hodiny. Nevynechali sme ani zoologickú záhradu. Najviac nás prekvapil cirkus. Napriek tomu, že sa nám tam nechcelo ísť, vystúpenie nás veľmi zaujalo.

Po cirkuse nás usporiadatelia súťaže vzali do reštaurácie, kde sme mohli jesť, koľko sme chceli, a mali sme na výber veľa druhov jedál. Na záver sa krájala veľká fajná torta. V Maďarsku sme okrem súťaženia prežili veľa zábavy a odniesli sme si odtiaľ pekné zážitky.

Domča

Zábavná strana

1. Leto po anglicky.
2. Osviežuje dych.
3. Obľúbená sladkosť na osvieženie.
4. Prostriedok na prepravu do ďalekých krajín.
5. Najlepšie ročné obdobie pre nás školákov.
6. Obľúbené miesto na letné radovánky plné vody.
7. Obdobie bez školy.
8. Nevyhnutnosť na kúpanie.
9. Vyschnutá tráva.
10. Kvety, sviečky, západ slnka = ?
11. Veľa vody, ktorej nie je konca.

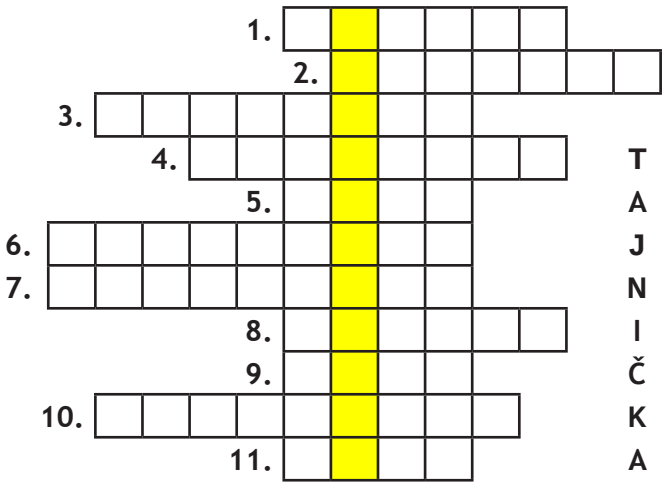

ZEMEPIS ŽENY

Vo veku medzi 15 až 20
je podobná Afrike.
Z polovice je objavená
a z polovice neprebádaná.

Vo veku medzi 20 až 30
je podobná Amerike.
Plne prebádaná
a učebnicovo dokonalá.

Vo veku medzi 30 až 35
je podobná Indii a Japonsku.
Veľmi ohnivá,
múdra a krásna.

Vo veku medzi 35 až 40
je podobná Francúzsku.
Z polovice je zničená vojnou,
ale aj tak je stále žiadúca.

Vo veku medzi 40 až 50
je podobná Nemecku.
Prehrala vojnu,
ale stále má nádej.

Vo veku medzi 50 až 60
je podobná Rusku.
Veľmi široká, veľmi pokojná,
ale nikto by tam nešiel.

Vo veku medzi 60 až 70 je podobná Anglicku.
So slávnou minulosťou, ale bez budúcnosti.

Premena opice na človeka trvala milióny rokov....
a opačne na to stačí jeden piatok.

Po svete chodí toľko lumpov,
že sa človek bojí pozrieť do zrkadla.

Keď som bol malý, bol som namyslený...
Ale teraz už nemám chybu.

HLODY

Zábavné čítanie pripravila Wisku

Fotosúťaž

Sme radi, že ste nám do našej fotosúťaže poslali svoje fotografie. Asi vás zaujala téma príroda. No koho by táto téma nechytila, veď príroda je krásna, kypí farbami...

Redakčná rada ako aj profesionálny fotograf **Štefan Kesi** sme sa zhodli a vybrali najlepšiu fotografiu, ku ktorej tu máme aj komentár od pána FOTOGRAFA: Tiene - vďačný motív. Fotografia je o svetle (gr.: písanie svetlom) a bez nej neexistuje. Tiene zas neexistujú bez svetla. Stromy a ich tiene nám ponúkajú občas zázračné vzorky. Chválim autora, že si všíma tieto javy. Veľmi sa mi páči aj farebný kontrast (hnedá a modrá - teplé a studené farby), kompozíciu považujem za vyváženú, pôsobí pokojne, upokojujúco. Málinko by som z tejto fotografie orezal, ale len pre "vyčistenie" okrajov.

No a určite by som sa ešte vrátil na toto miesto v inom ročnom období - celkom zaujímavé to môže byť, keď slnko zasvieti cez zasnežené stromy ;)

Viki gratulujeme a prajeme dobré svetlo!

Ave a Štefan Kesi

Victória Štefániková (I.A)

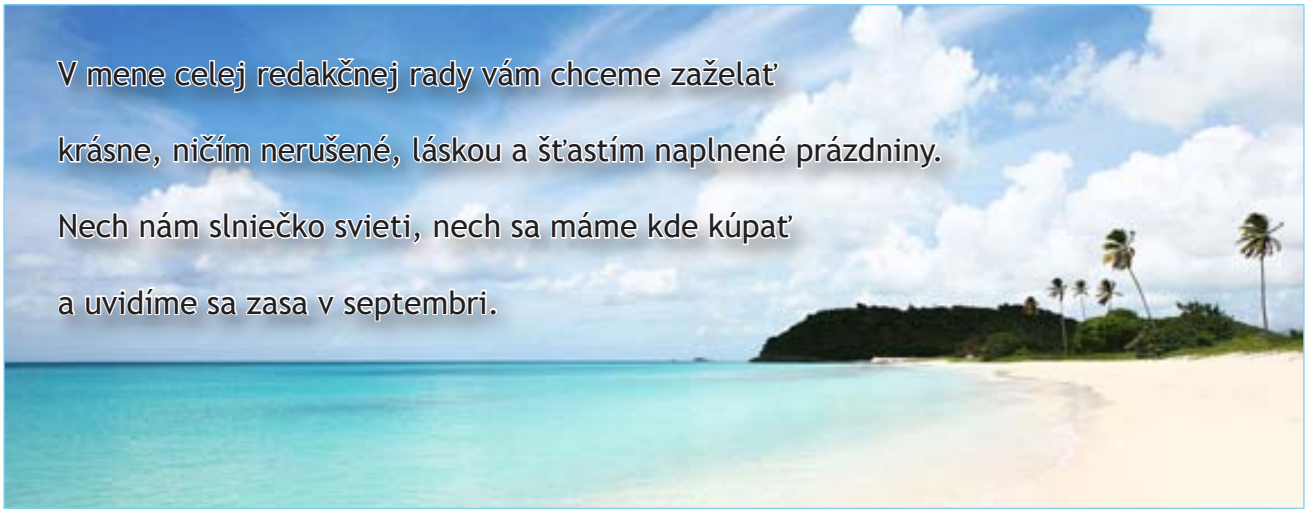

Redakčná rada

Šéfredaktor:
Eva Potočná (Ave)

Redaktori:
Andrea Csekeiová (Andy), **Lucia Ligártová** (Lucka), **Brigita Balážová** (Brigitt), **Miriam Stupáková** (Mirka), **Nikola Danková** (Niki), **Alexandra Vesterová** (Wisku), **Tímea Cseresznyésová** (Tia), **Emília Petríková** (Mimi), **Nikoleta Mikeová** (Nikuška), **Ivana Ujházyová** (Iuka), **Martin Homola** (Martin), **Dominika Tažíková** (Domča), **Blanka Breznayová** (Blanka), **Martina Boldišová** (Tinuš), **Marta Jozefčáková** (Holly)

Svojimi článkami prispeli:
PaedDr. Viktor Baláž, Mgr. Denisa Kováčová, Mgr. Oľga Dúdorová, sekcia INF Sandra Kardošová, žiaci II.C triedy, Andrej Korszinský, Diana Tóthová, Michaela Paličková, Miriam Stupáková

Grafická úprava:
Anett Kozsárová, Ing. Juraj Valko Krišťák